

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: Udrag fra Et liv genoplevet i erindringen, Bind III Syv teaterår 1849-56

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "Et liv genoplevet i erindringen", i Heiberg, Johanne Luise: *Et liv genoplevet i erindringen*, udg. af Niels Birger Wamberg , Gyldendal, 1973-74., s. 142. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-heibfr03-shoot-idm139891011151792.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Et liv genoplevet i erindringen

Da nylig jeg flakked' på søen,
Omtumlet ved bølgenes bryst,
Hvor længtes jeg efter øen,
Hvor bøgen den vifter fra kyst,
Og Sjølund, der knejste fra voven
Så yndig, et paradis lig; -
Jeg skimtede huset ved skoven,
Som skjuler, min elskede, dig.

Men hjemmet det kære var øde,
Og glæden var draget af by,
I staden der rasede døden
Og bød de forsagte at fly.
Da ramte et uheld forbandet,
I hov'det jeg fik havari,
Jeg ønsked' mig atter på vandet,
For kvæsthus og kolera fri.
143 Men nu, jeg dvæler blandt blommer,
Da hæver sig atter mit mod,
Efter regnen jo solskin kommer,
Jeg føler, Gud Herren er god!
De yndige blomster mig minder
Om moder og barndommen kær,
Og end blomstre Julias kinder,
Og hvad vil jeg dåre vel mer.

Og han som med sangen fortryller
Med skrifterne, vittig og lærd,
Og hende, som Dannemark hylder,
De herlige dvæled' tit her.
Og derfor elsker jeg haven,
En oase i pestlumre stad,
Dens minde mig følger til graven,
I Danmark og borte derfra.

Matros
S. W. R.
1853.